

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 7Co/12/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1110231358
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Blanka Podmajerská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1110231358.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Blanky Podmajerskej a členov senátu JUDr. Mariany Harvancovej a Mgr. Adely Unčovskej, v právnej veci žalobcu: EU - CapitalManagement a. s. v likvidácii, IČO: 45 327 084, so sídlom Bratislava, zastúpeného: Fridrich Paľko, s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, proti žalovanému: Slovenská republika zastúpená Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej nesprávnym úradným postupom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo dňa 14.6.2016, č.k. 9C/77/2010-487, jednomyseľne takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie sa p o t v r d z u j e.

Žalovanému sa proti žalobcovi p r i z n á v a nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. V napadnutom rozsudku súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcu Lawyer Partners a.s., IČO: 35 944 471, so sídlom Prievozská 37, 821 09 Bratislava, ktorou sa medzitýmnym rozsudkom domáhal určiť, že žalovaný je zodpovedný za škodu vzniknutú žalobcovi nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Bardejov, pretože tento neprijal návrhy žalobcu na začatie občianskeho súdneho konania podané elektronickou formou dňa 19.10.2006 a uložiť žalovanému povinnosť zaplatiť mu v nadväznosti na nesprávny úradný postup Okresného súdu Bardejov majetkovú škodu a nemajetkovú ujmu. Vo výroku rozhodnutia žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil § 4 ods.1 , § 9 ods.1, § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (ďalej "zákon č. 514/2003 Z.z."), § 415 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej "Občiansky zákonník") a vecne tým, že v konaní po vyhodnotení dôkazov absentovalo preukázanie reálnej majetkovej a nemajetkovej ujmy a príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Bardejov a uplatnenou škodou. Z vykonaného dokazovania (oboznámením sa s obsahom spisov Okresného súdu Bardejov M.. XXX/XX, M.. XXX/XX, M.. XXX/XX, M.. XXXX/XX) mal za nesporné, že DVD nosič obsahujúci podania, doručovaný okresnému súdu dňa 31.3.2006 a 19.10.2006, bol žalobcovi Okresným súdom Bardejov listami zo dňa 5.4.2006 a 13.11.2006 ako neprijatý vrátený z dôvodu, že súd nemá splnené podmienky na prijímanie podaní elektronickou formou prostredníctvom zaručeného elektronického podpisu podľa osobitných predpisov. Listom zo dňa 13.3.2007 (M.. XXX/XX, XXX/XX) bolo právnenému zástupcovi žalobcu V.. W. B. oznámené, že vzhľadom na technické zmeny súd už nadobudol možnosť prijímať podania urobené elektronickou formou. Aj keď právny zástupca žalobcu list súdu prevzal dňa 15.3.2007, nereagoval naň, nosiče elektronických podaní súdu nezaslal a neumožnil tak návrhy na začatie konania prijať a pokračovať v konaní. Príslušné nosiče žalobca nepredložil ani na výzvu súdu listom zo dňa

2.2.2009 M.. XXX/XX, zo dňa 24.2.2009, Spr. XXX/XX a zo dňa 2.2.2010 Spr. XXX/XX. Z rozsudku ESLP zo dňa 16.6.2009 vyplynulo, že žalobca sa domáhal priznania náhrady škody v sume 506 928 253,43 eur, priznania náhrady titulom nemajetkovej ujmy v sume 4 681 069,49 eur, priznania sumy 924 685,94 eur titulom náhrady za náklady a výdavky spojené s procesom pred vnútroštátnymi súdmi a sumy 96 047,20 eur titulom náhrady trov spojených v konaní pred ESLP. ESLP rozsudkom priznal žalobcovi sumu 10 000 eur za všetky škody spolu a plus akúkoľvek daň, ktorá mohla byť vyrubená. Ústavný súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. II ÚS 132/07-42 zo dňa 6.6.2007 sťažnosť žalobcu, ktorou namietal porušenie základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods.1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. I. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bardejov v súvislosti s neprijatím podaní doručených okresnému súdu dňa 19.10.2006 elektronickými prostriedkami a podpísaných zaručeným elektronickým podpisom, odmietol ako podanú oneskorene. V rozhodnutí uviedol, že žalobca podal žaloby elektronickými prostriedkami na DVD nosiči prvýkrát 31.3.2006, ktoré mu boli vrátené ako príloha listu z 5.4.2006, žalobca sa o všetkých podstatných skutkových okolnostiach, v ktorých vidí zásah do základných práv a slobôd dozvedel najneskôr do 26.4.2006 a sťažnosť na ústavný súd doručil až dňa 14.12.2006, t.j. po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty dvoch mesiacov. Súd sa ako predbežnou otázkou zaoberal dôvodnosťou žalovaným vznesenej námietky premlčania a dospel k záveru, že k premlčaniu nároku na náhradu škody ako aj nároku na priznanie nemajetkovej ujmy v peniazoch došlo, nakoľko žalobca vrátením DVD nosiča okresným súdom v zmysle listu zo dňa 13.11.2006 vedel, že okresný súd nesprávne úradne postupoval, keďže novela Občianskeho súdneho poriadku v čase doručenia DVD nosiča zrovnoprávnila podania doručované súdom v písomnej podobe ako aj elektronicky, so zaručeným elektronickým podpisom. K zisteniu nesprávneho úradného postupu nebolo potrebné, aby túto skutočnosť konštatoval Ústavný súd Slovenskej republiky, resp. ESLP, nakoľko takéto rozhodnutie nie je podmienkou pre uplatnenie si nároku na náhradu škody a nemajetkovej ujmy v peniazoch v zmysle ustanovenia § 9 zákona č. 514/2003 Z. z.. Trojročná lehota na uplatnenie nároku začala žalobcovi plynúť dňom nasledujúcim po dni doručenia DVD nosiča jeho pôvodnému právnenému zástupcovi v zmysle ustanovenia §19 ods. 1,3 zákona č. 514/2003 Z. z., táto neplynula počas predbežného prerokovania nároku (§ 15 zákona č. 514/2003 Z.z.), v danom prípade premlčacia lehota uplynula dňa 24.4.2010 pripočítaním šesťmesačnej lehoty, počas ktorej bol žalovaný povinný nárok žalobcu a predbežne prerokovať. Keďže žalobca si nárok uplatnil návrhom na začatie konania doručeným súdu dňa 14.7.2010 po uplynutí premlčacej lehoty a žalovaný sa premlčania dovoľal, súd žalobu zamietol.

3. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia ďalej konštatoval, že i v prípade, ak by žalobca doručil žalobu včas, tejto nebolo možné vyhovieť. Konštatoval, že v danom prípade mal preukázaný nesprávny úradný postup Okresného súdu Bardejov, ktorý neprijal podania žalobcu urobené elektronickou formou a podpísané zaručeným elektronickým podpisom. Vo vzťahu k náhrade majetkovej škody na istine nezaplatených koncesionárskych poplatkov vo výške 7 171,21 eur, na poplatkoch z omeškania vo výške 18 199 561,10 eur a nákladov spojených s uplatnením istiny vo výške 322 080 eur súd prvej inštancie uviedol, že po skončení nečinnosti Okresného súdu Bardejov musí za vznik škody niesť zodpovednosť žalobca, ktorý i napriek opakovaným výzvam súdu mu DVD nosič obsahujúci 488 návrhov, na základe ktorých si uplatňuje nárok na náhradu škody, nepredložil. V danom prípade preto absentuje jasná príčinná súvislosť medzi uplatnenou škodou a nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Bardejov. Žalobca tak konal v rozpore s ust. § 415, § 417 Občianskeho zákonníka, svojim následným postupom sám ignoroval rozsudok ESLP a prípadná škoda bola spôsobená výlučne jeho následnou nečinnosťou spočívajúcou v neposkytnutí súčinnosti okresnému súdu (§ 441 Občianskeho zákonníka).

4. K uplatnenej škode na istine nezaplatených koncesionárskych poplatkov súd prvej inštancie uviedol, že žalobca vychádzal z domnienky, resp. hypotézy 100% úspešnosti vo všetkých 488 uplatnených nárokoch na zaplatenie koncesionárskych poplatkov, a to nielen vo vzťahu k rozhodovacej činnosti súdu, ale aj so zohľadnením 100% úspešnosti pri ich prípadnom vymáhaní. Z úradnej činnosti bolo pritom rozhodujúcemu súdu zrejmé, že mnohé žaloby boli odmietnuté, mnohé konania boli zastavené pre späťvzatia alebo pre neodstrániteľné prekážky konania, niektoré boli zamietnuté pre nedostatok vecnej legitímácie. K uplatnenej škode z poplatkov z omeškania, ktoré by si mohol žalobca uplatniť voči dlžníkom v zmysle zákona č. 212/1995 Zb., ale v dôsledku legislatívy si už nemohol uplatniť cestou súdu súd prvej inštancie konštatoval, že zákon č. 96/2006, ktorým bol novelizovaný § 9 zákon č. 212/1995 Z.z. o koncesionárskych poplatkoch, a ktorým bol inštitút poplatkov z omeškania nahradený

inštitútom zákonných úrokov z omeškania a v § 10b bol daný tzv. generálny pardon, bol prijatý NR SR dňa 2.2.2006 a účinnosť nadobudol dňom vyhlásenia (teda v období niekoľkých mesiacov pred podaním elektronického návrhu na Okresný súd Bardejov). Preto uplatnená škoda nie je v príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom okresného súdu, ale v súvislosti so zmenou legislatívy. K sume nákladov spojených s uplatnením istiny (najmä zaplatené trovy advokáta V. B. v zmysle mandátnej zmluvy zo dňa 20.9.2005) uviedol, že obsah označenej mandátnej zmluvy je pre žalobcu značne nevýhodný, keď sa zaviazal uhradiť hromadné a identické úkony právnej pomoci bez zohľadnenia hľadísk a prípadnej úspešnosti v konaní. Ak žalobca túto sumu advokátovi uhradil, predstavuje to len ním dobrovoľne prijaté podnikateľské riziko. Takto uplatnená škoda je z pohľadu prejednávanej veci nepodložená, bez akéhokoľvek súvisu s nesprávnym úradným postupom okresného súdu. Pokiaľ ide o žalobcom akcentované tvrdenie o premlčaní uplatnených nárokov zo dňa 19.10.2006 podaných na DVD nosiči, súd prvej inštancie poukázal na to, že ESLP v rozsudku uviedol, že majú byť voči žalobcovi prijaté pod dozorom Komisie ministrov, všeobecné a/alebo, ak je to primerané, individuálne opatrenia v rámci vnútroštátneho právneho poriadku, aby sa ukončilo porušovanie konštatované súdom a uskutočnili sa všetky vykonateľné nápravy, následkom ktorých je spôsob čo v najskoršiemu obnovenia situácie existujúcej pred porušením práva. Ďalej vyslovil, že najvhodnejšou formou nápravy v prípadoch, keď žalobca nemal právo na prístup k súdu pre neopodstatnené odmietnutie zaregistrovania jeho podaní, by bolo zaregistrovanie originálnych podaní s dátumom, kedy boli doručené žalobcom na súd po prvýkrát a ich vybavenie v súlade so všetkými požiadavkami na spravodlivý proces. K premlčaniu nárokov uplatnených elektronickým podaním zo dňa 19.10.2006 tak nemohlo dôjsť, pretože toto podanie malo byť podľa príkazu ESLP zapísané s účinkami ku dňu doručenia pôvodného podania. (§ 135 ods.1, § 109 ods.1 písm. b/ zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, ďalej „O.s.p.“). Poukazujúc na právne závery uvedené v uznesení Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6 Cdo/455/2013 konštatoval, že žalobcu zaťažovala povinnosť opätovne doručiť okresnému súdu podania pôvodne doručené a tento v prejednávanej veci nepreukázal, že by tak urobil. V kontexte s vyššie uvedeným súd prvej inštancie vyhodnotil ako irelevantný Znalecký posudok č. 1/2009. Vo vzťahu k náhrade majetkovej škody napokon uviedol, že pokiaľ by žalobca postupoval v súlade s ust. § 415 Občianskeho zákonníka a následne po odmietnutí elektronických podaní súdom realizoval podania inou formou predpokladanou v ust. § 42 ods.1 O.s.p., náklady vzniknuté realizáciou takýchto náhradných podaní by bolo bezpochyby v súvislosti s nesprávnym úradným postupom okresného súdu.

5. K uplatnenej náhrade nemajetkovej ujmy vo výške 322 080 eur určenej ako súčin sumy 660 eur za každý jednotlivý právny prípad obsiahnutý na odmietnutom DVD nosiči (x 488 prípadov) súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobcom tvrdené poškodenie dobrého mena nebolo v príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom okresného súdu, ale so samotným vymáhaním postúpených pohľadávok na zaplatenie koncesionárskych poplatkov. Vzhľadom na zistený skutkový a právny stav veci dospel k záveru, že pre žalobcu je dostatočným zadosťučinením konštatovanie porušenia práva a po zistenej nečinnosti žalobcu spočívajúcej v neposkytnutí súčinnosti Okresnému súdu Bardejov, by bolo priznanie nemajetkovej ujmy v peniazoch v rozpore s dobrými mravmi.

6. O náhrade trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa ust. § 142 ods.1 O.s.p. po prihliadnutí na to, že v spore plne úspešný žalovaný si náhradu trov konania neuplatnil.

7. Proti tomuto rozhodnutiu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca navrhujúc, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, dôvodiac ustanovením § 365 ods.1 písm. b/, d/, e/, f/, h/ zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej „C.s.p.“), t.j. že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie veci, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, súd prvej inštancie nevykonal dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odvolateľ poukázal na to, že materiálnu škodu v podanej žalobe podrobne rozčlenil podľa jednotlivých zložiek, a to na istinu koncesionárskych poplatkov (nárokov uplatnených neprijatými návrhmi), poplatky z omeškania z nezaplatených koncesionárskych poplatkov, trovy právneho zastúpenia a podrobne zdôvodnil existenciu nároku ako aj ich výšku. Zároveň súdu predložil dátový nosič, ktorý obsahoval komplexnú identifikáciu jeho pohľadávok, ktoré boli uplatnené návrhmi na začatie občianskeho súdneho konania spracovanými v elektronickej forme a o ktorých nebolo súdmi rozhodované z príčin uvedených v žalobe, pričom takýmto nesprávnym úradným postupom došlo k ich premlčaniu. Súd prvej inštancie sa s obsahom predloženého

dátového nosiča neoboznámil, teda nevykonal navrhované dokazovanie a následne dospel k záveru o nepreukázaní vzniku škody dátovým nosičom. Súd prvej inštancie tým, že vo veci pojednával napriek tomu, že tu bol dôležitý dôvod na odročenie pojednávania, odňal žalobcovi možnosť konať pred súdom. Poukazujúc na § 101 ods.2, § 52 Občianskeho zákonníka, § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. zdôraznil, že súd je aj bez návrhu spotrebiteľa povinný prihliadnuť na premlčanie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi. Vo veciach žalobcu, kde je predmet konania nárok voči dlžníkovi na úhradu finančného plnenia, je konajúci súd povinný aplikovať námietku premlčania, a to z úradnej povinnosti, bez iniciatívy, či súčinnosti s dlžníkom. Žalobca v odvolaní konštatoval porušenie ust. § 120 ods.4 O.s.p. zo strany konajúceho súdu a navrhol znalecké dokazovanie k určení výšky škody.

8. K posúdeniu otázky premlčania práva na náhradu škody žalobca uviedol, že nesúhlasí s interpretáciou premlčania tak ako ju zostavil žalovaný a ktorú si osvojil konajúci okresný súd. Podľa názoru odvolateľa právo na náhradu škody nebolo doposiaľ premlčané a žaloba bola podaná na súd pred uplynutím lehoty ustanovenej v § 19 ods.1 zák. č. 514/2003 Z.z.. Za deň, kedy sa žalobca dozvedel o škode nemožno považovať deň, kedy sa uskutočnil nesprávny úradný postup, resp. kedy došlo k doručeniu žalôb v elektronických verziách všeobecnému súdu (t.j. dňa 19.10.2006). Vo vzťahu k materiálnej škode uplatnenej v žalobe, začala premlčacia doba plynúť dňom, kedy sa žalobca dozvedel, že došlo k premlčaniu (najsťôr dňa 13.11.2009) a premlčanie by nastalo najsťôr dňa 14.5.2013 (§ 19 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z.). Vzhľadom na to, že Okresný súd Bardejov neprijal návrhy, ktorými sa uplatnili práva na úhradu koncesionárskych poplatkov, došlo tak k pretrhnutiu postupu, ktorý je nevyhnutný pre vznik oprávnenia na ďalšie vymáhanie poplatkov z omeškania, teda príslušenstva koncesionárskych poplatkov. Bez uplatnenia práva na úhradu koncesionárskych poplatkov na príslušnom súde nie je možné pristúpiť k vymáhaniu príslušenstva. Preto v priamej príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom okresného súdu (odmietnutím žalôb na uplatnenie koncesionárskych poplatkov) došlo k vzniku škody aj v podobe zániku práva na vymáhanie príslušenstva koncesionárskych poplatkov. Odvolateľ namietol vyhodnotenie znaleckého posudku ním v konaní predloženého, keď o skutočnostiach obsiahnutých v znaleckom posudku nie je súd kompetentný si vytvoriť vlastný úsudok, nakoľko sa týka špecifik technologického riešenia duplikácie DVD nosiča.

9. Odvolateľ napokon zdôraznil nesprávnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie vo vzťahu k nepriznaniu nároku na náhradu nemajetkovej ujmy, ktoré je založené na nesprávnom predpoklade. Primerané finančné zadostučinenie o ktorom fakultatívne rozhoduje Ústavný súd SR na návrh sťažovateľa podľa čl. 127 ods.3 Ústavy SR, nemožno stotožniť s odškodným ako úhradou nemajetkovej ujmy podľa § 17 ods.2 zák.č. 514/2003 Z.z. alebo s náhradou či už za skutočnú škodu alebo za ušlý zisk. Vznik právne významného dôvodu na odškodnenie, resp. úhradu nemajetkovej ujmy podľa ust. § 17 ods.2 zákona č. 514/2003 Z.z. nevyklučuje, že za to isté správanie sa prizná aj primerané finančné zadostučinenie. Odlišnosť oboch kompenzačných inštitútov (primeraného finančného zadostučinenia podľa čl. 127 ods.3 Ústavy SR a odškodnenia nahradením nemajetkovej ujmy podľa ust. § 17 ods.2 zákona č. 514/2003 Z.z.) je zvýraznené aj sekundárnou povahou zadostučinenia. Odvolateľ napokon uviedol, že v žiadnom súdnom konaní pred súdom doposiaľ nebolo rozhodované o odškodnení žalobcu za porušenie ustanovení procesných právnych predpisov úhradou nemajetkovej ujmy podľa ust. § 17 ods.2 zákona č. 514/2003 Z.z..

10. Žalovaný v písomnom vyjadrení sa k odvolaniu navrhol rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne a právne správne potvrdiť. K námietkam žalobcu týkajúcich sa majetkovej škody uviedol, že žalobca zjavne nerozoznáva medzi tým, čo je jeho pohľadávka voči koncesionárom a medzi tým, čo predstavuje škodu, za ktorú by mal niesť zodpovednosť žalovaný v zmysle príslušných ustanovení zákona č. 514/2003 Z.z. Skutočnosť, že žalobca v konaní rozlíšil uplatnený nárok na náhradu škody na sumu tvorenú istinou koncesionárskych poplatkov, poplatkov z omeškania, trov konania, atď. neznamená, že vznik škody v konaní preukázal. Polemizovanie o tom, čo mohol alebo nemohol okresný súd (technicky) urobiť po rozhodnutí ESLP je irelevantné, keďže bol jeho výrokom viazaný a bol povinný žalobcove návrhy prijať so spätnými účinkami. Uvedené znamená, že v prípade vznesenej námietky premlčania zo strany koncesionára, bol súd povinný túto posúdiť tak, akoby bol návrh zaregistrovaný ku dňu jeho doručenia a to bez ohľadu na to, s akým dátumom bol v skutočnosti zaregistrovaný. K odvolacím námietkam týkajúcich sa vyhodnotenia premlčania uplatneného nároku súdom prvej inštancie žalovaný zdôraznil, že súd prvej inštancie sa podrobne venoval otázke splnenia predpokladov pre uplatnenie nároku na náhradu škody a prijal závery, v zmysle ktorých aj keby námietka premlčania nebola dôvodná, bolo potrebné žalobný návrh zamietnuť. Pokiaľ ide o žalobcom namietané porušenie jeho procesných

práv, tieto v konaní a postupe súdu prvej inštancie nie sú. Žalobca si vo vzťahu k nároku na náhradu nemajetkovej ujmy (§ 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z.) nesplnil ani len povinnosť tvrdenia, keď svoj nárok na náhradu nemajetkovej ujmy relevantným spôsobom neodôvodňoval a zároveň v konaní nepredložil jediný dôkaz, ktorý by vznik nemajetkovej ujmy na strane žalobcu , ktorej náhrada by bola nevyhnutná v peňažnej podobe, preukazoval. Žalovaný dal odvolaciemu súdu napokon do pozornosti, že žalobca inicioval voči žalovanému na totožnom skutkovom a právnom základe 40 súdnych konaní. Čl. 2 ods. 2 C.s.p. zakotvil ako základný princíp, princíp právnej istoty v nadväznosti, na ktorý žalovaný poukázal na konania vedené pred Okresným súdom Bratislava I, v ktorých bol nárok žalobcu na náhradu materiálnej škody a nemajetkovej ujmy za rovnaký nesprávny úradný postup súdu zamietnutý, vedené pod sp. zn. 5C/158/2010, 10 C/62/2010, 10C/63/2010, 16 C/163/2011 (právoplatný), 19 C/124/2010, 19 C/125/2010 a 24C/77/2012. Rovnako bol nárok žalobcu zamietnutý aj v konaní pred Okresným súdom Dolný Kubín, sp. zn. 4C/53/2012, pričom rozsudok bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 19.10.2015, sp. zn. 11Co /199/2015.

11. V priebehu odvolacieho konania odvolací súd uznesením zo dňa 13.2.2019, č.k. 7 Co/12/2017-515, právne odôvodneným § 64, § 65 ods.1,2,3 C.s.p., § 69 ods.3 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník rozhodol, že v odvolacom konaní vedenom Krajským súdom v Bratislave pod sp.zn. 7Co/12/2017 sa pokračuje namiesto žalobcu spoločnosti Lawyer Partners a.s., IČO: 35 944 471, naposledy so sídlom Prievozská 37, 821 09 Bratislava, s jeho právnym nástupcom EU-CapitalManagement a. s. v likvidácii, IČO: 45 327 084, so sídlom Bratislava. V odôvodnení rozhodnutia konštatoval preukázanie skutočnosti, že žalobca odo dňa 6.2.2018 zanikol v dôsledku zlúčenia so spoločnosťou EU-CapitalManagement a.s., IČO: 45 327 084, so sídlom Einsteinova 24, Bratislava, ktorá následne dňa 29.12.2018 vstúpila do likvidácie a v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I má od 29.12.2018 až do súčasnosti uvedené obchodné meno EU-CapitalManagement a.s., v likvidácii, IČO: 45 327 084, sídlo Bratislava a údaj o osobe likvidátora V. F. N.Á. B., M. XX, K. XXX XX, Č. L.. Z uvedeného dôvodu rozhodol o pokračovaní v konaní s právnym nástupcom pôvodného žalobcu so zachovaním plnomocenstva udelenému advokátovi pôvodným žalobcom v súlade s § 33b ods. 2 druhá veta zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, podľa ktorého zánikom právnickej osoby, ktorá je splnomocnencom alebo splnomocniteľom, zaniká plnomocnenstvo len vtedy, ak jej práva a záväzky neprechádzajú na inú osobu.

12. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 378 ods. 1, § 379, § 380 C.s.p., keďže sa nejednalo o prípad, v ktorom by bolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo nariadenie pojednávania by si vyžadoval dôležitý verejný záujem a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné. O odvolaní žalobcu rozhodoval po nadobudnutí účinnosti zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok zohľadňujúc stav v čase vydania napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie (§ 329 ods. 2 C.s.p.) a procesnú úpravu platnú v čase prejednania žaloby a vydania prvoinštančného rozhodnutia. Súd prvej inštancie rozhodujúci za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov riadne zistil skutkový stav veci, keď vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 120 ods. 1 O.s.p.) z hľadiska posúdenia opodstatnenosti uplatnenej žaloby na náhradu škody a nemajetkovej ujmy v peniazoch spôsobenej nesprávnym úradným postupom orgánu štátu, výsledky vykonaného dokazovania správne zhodnotil (§ 132 O.s.p.) a na ich základe dospel k správny skutkovým a právnym záverom, ktoré v napadnutom rozhodnutí aj náležite a dostatočne odôvodnil (§ 157 ods. 2 O.s.p.).

13. Prihliadajúc na obsah súdneho spisu a z neho vyplývajúci skutkový stav, nezistiac v postupe súdu prvej inštancie z hľadiska procesnoprávneho žiadne vady majúce za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, sa odvolací súd v celom rozsahu po skutkovej a právnej stránke stotožňuje (§ 387 ods. 2 C.s.p.) s dôvodmi týkajúcimi sa odvolaním napadnutého rozsudku, v ktorom súd prvej inštancie zamietol žalovaný nárok uplatnený podľa zákona č. 514/2003 Z.z., v ktorom dostatočne zodpovedal na v konaní nastolené otázky majúce pri rozhodovaní o uplatnenom nároku podstatný význam. K doplneniu dôvodov rozhodnutia súdu prvej inštancie a v záujme vyporiadania sa s odvolacími námietkami odvolací súd uvádza nasledovné.

14. K námietke žalobcu o nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia pre nedostatok dôvodov odvolací súd poznamenáva , že právo na určitú kvalitu súdneho konania, ktorej súčasťou je aj právo

účastníka konania na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia, je jedným z aspektov práva na spravodlivý proces. Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva totiž aj povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (I. ÚS 46/05). Štruktúra práva na odôvodnenie bola rámcovo upravená v § 157 ods. 2 O. s. p., pričom rozhodnutie nemusí odpovedať na každú námietku alebo argument použitý v priebehu konania pred súdom prvej inštancie, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o uplatnenej žalobe. Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia neznamena, že súd musí dať podrobnú odpoveď na každý argument účastníka konania (II. ÚS 76/07). V tejto súvislosti treba upozorniť, že na zasadnutí občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu 3. decembra 2015 bolo prijaté stanovisko, uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 2/2016, právna veta ktorého znie: "Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle 241 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku".

15. Odvolací súd po preskúmaní veci nezistil, že by v danej veci išlo o takýto extrémny prípad vybočenia z medzí ustanovenia § 157 ods. 2 O. s. p., ktorý by bol dôvodom pre uplatnenie (ako výnimky) druhej vety citovaného stanoviska analogicky aplikovaného na podmienky odvolacieho konania. V danom prípade súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol podrobne zistený skutkový stav, opísal priebeh konania, výsledky dokazovania, vysvetlil, čoho sa žalobca domáhal, čo uvádzal žalovaný, citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery náležite vysvetlil spôsobom, z ktorého je zrejmé, akými úvahami sa riadil. Z uvedených dôvodov považuje odvolací súd predmetnú námietku žalobcu za neopodstatnenú.

16. K žalobcom uplatnenému odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods.1 písm. f/ C.s.p. (do 30.6.2016 § 205 ods. 2 písm. d/ O. s. p.), t. j. že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam odvolací súd konštatuje, že citovaný odvolací dôvod je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie spor posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 132 O. s. p., a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán sporu nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplývajú z prednesov strán sporu, alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálnej vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ustanovení § 133 až § 135 O. s. p.. Odvolací súd v prejednávanej veci dospel k záveru, že uvedený odvolací dôvod nie je naplnený. Rozhodnutiu súdu prvej inštancie vydanému v čase staršej procesnej úpravy (O.s.p.) nemožno vytknúť, že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán sporu nevyplývali, ani inak nevyšli za konania najavo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ustanovenia § 133 až § 135 O. s. p. alebo, že by na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia alebo použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil.

17. K námietke odvolateľa, že napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci § 365 ods.1 písm. h/ C.s.p. (do 30.6.2016 § 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p.) treba uviesť, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením vecí je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. V posudzovanom prípade, v ktorom konajúci súd prvej inštancie zo správnych skutkových záverov vyvodil správne právne závery a aplikoval správny právny predpis, namietaná vada konania nebola odvolacím súdom zistená. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie sa správne ako

prvoradou otázkou zaoberal posúdením námietky premlčania nároku uplatnenou v priebehu konania žalovaným, s jej posúdením sa plne stotožňuje a v tomto smere odkazuje na prijaté závery súdu prvej inštancie obsiahnuté na str. 6 až 8 napadnutého rozhodnutia.

18. Vzhľadom k tomu, že súd prvej inštancie sa v napadnutom rozhodnutí zaoberal (i napriek úvahe o premlčaní nároku) vecným a právnym posúdením uplatnenej žaloby a ním prijaté závery boli napadnuté odvolaním, odvolací súd (vyporiadavajúc sa s odvolacími námietkami) konštatuje, že hmotnoprávnym základom pre uplatnenie práva žalobcu na náhradu škody a nemajetkovej ujmy v peniazoch je v danom prípade ust. § 9 zákona č. 514/2003 Z.z., podľa ktorého štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom má povahu objektívnej zodpovednosti, ktorej sa nemožno zbaviť, a ktorá je založená na súčasnom (kumulatívnom) splnení troch podmienok, ktorými je nesprávny úradný postup, vznik škody a príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Existenciu nesprávneho úradného postupu zákon č. 514/2003 Z. z. v ustanovení § 9 bližšie vysvetľuje tak, že za nesprávny úradný postup je potrebné považovať aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné preťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Podľa konkrétnych okolností toho - ktorého prípadu, môže však ísť o akúkoľvek činnosť spojenú s výkonom právomoci určitého štátneho orgánu, ak pri tomto výkone alebo v súvislosti s ním dôjde k porušeniu pravidiel stanovených právnymi predpismi pre konanie štátneho orgánu alebo k porušeniu poriadku vyplývajúceho z povahy, funkcie alebo cieľov tejto činnosti. V danej veci nie je sporným, že Okresný súd Bardejov sa neprijatím elektronického podania žalobcu na DVD nosiči podpísaného zaručeným elektronickým podpisom (obsahom ktorého bolo 488 žalôb vo veci neuhradených koncesionárskych poplatkov) dňa 19.10.2006 dopustil nesprávneho úradného postupu tým, že predmetné elektronické podanie nebolo okresným súdom riadne zaevidované ako návrh na začatie konania i napriek tomu, že podľa v tom čase platného ust. § 42 ods.1 O.s.p. bolo možné urobiť podanie elektronickými prostriedkami zaručeným elektronickým podpisom.

19. Súd prvej inštancie v posudzovanom prípade po vyhodnotení vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalobca nepreukázal ostatné zákonom predpokladané podmienky pre úspešné uplatnenie náhrady škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z., keď v konaní nepreukázal vznik majetkovej a nemajetkovej ujmy a príčinnú súvislosť medzi vytýkaným nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Bardejov a vznikom tvrdenej majetkovej a nemajetkovej ujmy. S uvedenými závermi sa odvolací súd v plnej miere stotožňuje a v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie na str. 8 až 12 napadnutého rozhodnutia. Zhoduje sa s názorom súdu prvej inštancie o tom, že žalobca neunesol dôkazné bremeno na preukázanie splnenia ostatných zákonných podmienok daného druhu zodpovednostného vzťahu, pričom námietky obsiahnuté v odvolaní nemajú za následok úvahu o vecnej a právnej nesprávnosti záverov, ku ktorým dospel súd prvej inštancie. Konštatuje, že napriek počiatočnému nesprávnemu úradnému postupu Okresného súdu Bardejov bol totiž v nadväznosti na rozsudok ESLP zo dňa 16.6.2009 vo všetkých veciach (návrhoch na začatie konania obsiahnutých na DVD) priznaný podaniu návrhov na DVD plný účinok ku dňu doručenia pôvodného podania, a to vrátane následku spočívajúceho v spočívaní plynutia premlčacej doby uplatnených práv (už) od uvedeného dňa. Na uvedené pritom nemá žiadny vplyv ani prípadná nespôsobilosť technického vybavenia na všeobecných súdoch, ktorá je z hľadiska právneho posúdenia otázky premlčania bez akejkoľvek relevancie. Včasné nezaevidovanie týchto podaní (namietaný nesprávny úradný postup Okresného súdu Bardejov) teda nemalo žiaden vecný súvis s uplatňovanou náhradou majetkovej škody. Na základe uvedeného sa potom odvolací súd stotožnil so záverom prvoinštančného súdu, že zákonom stanovené predpoklady vzniku zodpovednosti žalovaného za majetkovú škodu uplatnenú podanou žalobou neboli v preskúmvanej veci splnené.

20. Rovnako sa odvolací súd stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že podanej žalobe nebolo možné vyhovieť ani v časti požadovanej náhrady nemajetkovej ujmy, nakoľko žalobca jej vznik nijako nepreukázal, keď sa v tomto smere obmedzil len na všeobecné tvrdenia o jej vzniku. Žalobca ničím nepreukázal, aké negatívne dopady mal predmetný nesprávny úradný postup Okresného súdu Bardejov vyvolať v sfére jeho dobrého obchodného mena, príp. povesti. Z obsahu podaní žalobcu a i jeho odvolania navyše vyplýva, že žalobca nerozlišuje medzi nárokom na náhradu nemajetkovej ujmy a primeraným finančným zadosťučinením, ktoré priznáva Ústavný súd SR v prípade konštatovania porušenia ústavného práva sťažovateľa (ktoré v prípade namietaného nesprávneho úradného postupu

Okresného súdu Bardejov Ústavný súd SR žalobcovi nepriznal). Ak potom sám žalobca v podanom odvolaní tvrdí, že nárok na priznanie finančného zadosťučinenia ústavným súdom je niečo iné, ako náhrada nemajetkovej ujmy podľa zákona č. 514/2003 Z.z. (teda, že ide o dva samostatné nároky), sám mal i samostatne preukazovať splnenie predpokladov pre jej priznanie podľa § 17 ods. 2, 3 zákona č. 514/2003 Z.z.. Za správny treba považovať i záver prvoinštančného súdu, že ak by aj boli splnené ostatné predpoklady pre vznik zodpovednosti žalovaného za škodu, nepochybne by bolo s poukazom na zistené okolnosti prípadu potrebné považovať za dostatočné poskytnutie nepeňažného zadosťučinenia (konštatovanie porušenia práva), ktoré si však žalobca podanou žalobou neuplatnil.

21. Vo vzťahu k námietke žalobcu o tom, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a o nesprávnom procesnom postupe súdu prvej inštancie, dôsledkom ktorého bolo znemožnenie výkonu procesných práv prináležiacich strane sporu, konštatuje ich nedôvodnosť. Z obsahu spisu nevyplýva opodstatnenosť všeobecne formulovanej námietky o tom, že súd prvej inštancie vo veci pojednával i napriek tomu, že tu bol daný dôvod na odročenie pojednávania. Z obsahu spisu vyplýva, že na prejednanie veci súd prvej inštancie nariadil pojednávanie na deň 6.12.2011 a 16.2.2012, na ktoré sa dostavili právny zástupca žalobcu a poverená zástupkyňa žalovaného, keď v poradí druhé označené pojednávanie bolo odročené na neurčito za účelom rozhodnutia o procesnom návrhu žalovaného na zloženie preddavku v zmysle § 141a O.s.p.. Na pojednávanie nariadené na deň 7.4.2016 sa dostavil právny zástupca žalobcu a i poverený zástupca žalovaného. Uznesením vyhláseným v priebehu označeného pojednávania, bolo pojednávanie odročené na termín 14.6.2016 s tým, že účastníci naň nebudú osobitne písomne predvolávaní. Zo zápisnice z pojednávania nariadeného na deň 14.6.2016 vyplýva, že sa naň riadne dostavil právny zástupca žalobcu a poverený zástupca žalovaného, súd prvej inštancie po jeho otvorení podľa § 119 ods.5 O.s.p. čítaním oboznámil obsah prednesov a vykonaných dôkazov, čítaním oboznámil obsah pripojených spisov Okresného súdu Bardejov M.. XXX/XX, M.. XXX/XX, M.. XXX/XX, M.. XXXX/XX, prítomných poučil o tom, že všetky dôkazy a skutočnosti musia predložiť alebo označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie, pretože na neskôr označené skutočnosti a dôkazy nebude prihliadané (§ 120 ods.4 O.s.p.), zamietol návrh žalobcu na vykonanie znaleckého dokazovania znalcom Znaleckým ústavom Ekonomickej univerzity Bratislava, odbor Ekonomia a manažment, odvetvie kontroly, po záverečných prednesoch strán vyhlásil dokazovanie za skončené a vo veci rozhodol. Poukazujúc na uvedené odvolací súd konštatuje, že v danej veci z obsahu spisu nevyplýva, že „súd prvej inštancie vo veci pojednával, napriek tomu, že tu bol dôležitý dôvod na odročenie pojednávania,“ a ani, že v priebehu konania o odročenie nariadeného pojednávania z dôležitých dôvodov požiadala niektorá zo strán sporu (§ 119 O.s.p.).

22. Pokiaľ žalobca namieta nevykonanie dôkazov (obsah predloženého dátového nosiča) v rozpore s ustanoveniami v tom čase platného Občianskeho súdneho poriadku, z obsahu spisu vyplýva, že žaloba, následné podania žalobcu a vyjadrenie sa žalovanej zo dňa 16.8.2011 boli vzájomne stranám sporu súdom prvej inštancie doručované pred prvým otvoreným pojednávaním nariadeným na deň 6.12.2011. Pokiaľ žalobca namieta nevykonanie dôkazu oboznámením sa s obsahom doloženého DVD nosiča, z obsahu zápisnice z pojednávania nariadeného na deň 14.6.2016 vyplýva, že súd prvej inštancie postupom podľa § 119 ods.5 O.s.p. oboznámil účastníkov konania s doposiaľ vykonaným dokazovaním a s obsahom spisu. Uvedené znamená, že žalobcom vytýkané procesné pochybenie súdu prvej inštancie o riadnom nevykonaní dokazovania nevyhnutného k preukázaniu rozhodujúcich skutočností nebolo odvolacím súdom zistené.

23. Postup súdu prvej inštancie, ktorý v priebehu konania ako nadbytočné zamietol vykonanie návrhu na znalecké dokazovanie, bol rovnako v súlade s ust. § 120 ods.1 O. s. p. v znení účinnom do 30.6.2016. V zmysle citovaného ustanovenia súd nie je viazaný návrhmi strán sporu na vykonanie dokazovania a nemusí vykonať všetky navrhované dôkazy. Posúdenie návrhov na vykonanie dokazovania a rozhodnutie, ktoré z nich budú v rámci dokazovania vykonané, je vždy vecou súdu a nie strán sporu. Postup prvoinštančného súdu, ktorý sa po zistení, že v danej veci neboli naplnené predpoklady vzniku zodpovednosti štátu za škodu, už podrobnejšie nezaoberal výškou uplatneného nároku a v tomto smere nevykonával žalobcom navrhované znalecké dokazovanie bol správny a v súlade so zásadou hospodárnosti konania, keďže ustálenie výšky uplatnenej náhrady majetkovej škody nemohlo mať žiadny význam pre rozhodnutie súdu prvej inštancie vo veci samej. Na základe uvedeného je potom možné za nedôvodnú považovať i námietku žalobcu o tom, že súd prvej inštancie neúplne zistil

skutkový stav vecí, pretože nevykonali navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 365 ods.1 písm. e/ C.s.p.).

24. Pokiaľ žalobca v odvolaní v tomto smere opätovne navrhol vykonať znalecké dokazovanie znaleckým ústavom Ekonomická univerzita v Bratislave na zodpovedanie otázky, akú sumu bolo možné v konaniach pred okresným súdom na základe žalôb podaných na DVD nosičoch, vymôcť, inými slovami aká je tzv. všeobecná hodnota jeho pohľadávok na zaplatenie koncesionárskych poplatkov a ich príslušenstva, odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že na jeho vykonanie niet žiadneho dôvodu.

25. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, vrátane výroku o trovách konania pred súdom prvej inštancie, podľa § 387 ods. 2 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

26. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p. a v odvolacom konaní plne úspešnému žalovanému priznal nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania, o výške ktorých rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku súd prvej inštancie samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

27. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).